

det ikke er Kontorchef Bondesen, men at vi skulle højere op med Ansvar for den Ting.

Den højtærede Konseilspræsident siger, at han maatte kræve Sikkerhed for disse 1½ Million Kroner, fordi Sparekassen jo ikke havde en Aktiekapital, saaledes som Bankerne have. Men der er dog Tillidsmændene, som til en vis Grad svare til Bankernes Aktionærer, og som jo garantere et Par Millioner for Sparekassen. Altsaa paa et Tidspunkt, hvor den højtærede Konseilspræsident saa mange Gange var advaret imod Alberti, og hvor han ogsaa havde Mistillid til Alberti — vi faa jo i Dag at vide, at han ikke paa nogen Maade vilde gaa god for Alberti — laaner han altsaa 1½ Million Kroner til den sjællandske Bondestands Sparekasse uden at have nogen som helst Sikkerhed for, at disse 1½ Million Kroner komme Sparerne til gode. Det er da højst sandsynligt, at de ere gaaede tabt, uden at Sparerne have faaet nogen væsentlig Del af dem. Men han siger, at det gjorde han, fordi der var Tale om et Run paa den sjællandske Bondestands Sparekasse. Det er mig ganske ubekendt, at der var Tale om et saadant Run, og naar Sparekassen var solid, kunde der jo slet ikke være Tale om, at et saadant Run kunde faa nogen som helst Betydning. Efter Regnskabet havde den jo 9½ Million Kroner i Kreditforeningsobligationer. Men hvis den højtærede Konseilspræsident nærede nogen Mistillid til Sparekassens Soliditet, fordi han nærede Mistanke til Alberti, saa er det ganske utilstedeligt, at han har laant den de 1½ Million Kroner.

Jeg maa derfor fastholde mit Krav om en Undersøgelse af, hvilken Meddelelse den højtærede Indenrigsminister har faaet af Departementschefen i Indenrigsministeriet, efter at en Direktør for Nationalbanken havde henvendt sig til ham i 1906 og talt om, at den sjællandske Bondestands Sparekasses Regnskab var urigtigt. Jeg maa kræve oplyst gennem en mod Konseilspræsidenten og Indenrigsministeren rettet Undersøgelse, hvornaar Indenrigsministeren henvendte sig til Konseilspræsidenten i denne Anledning, hvilke Forhandlinger der fandt Sted imellem dem, og med hvilken Begrundelse de besluttede sig til ikke at foretage noget overfor Alberti. Jeg maa kræve oplyst gennem en mod Konseilspræsidenten rettet Undersøgelse, hvad det er for en Meddelelse, den højtærede Udenrigsminister i 1908 har ret-

tet til den højtærede Konseilspræsident, hvor den højtærede Udenrigsminister havde sine Oplysninger fra, hvad det var for Mænd, hvilken Betydning man maa tillægge disses Ord, og i hvor nøje en Grad Udenrigsministeren underrettede Konseilspræsidenten om, hvad der var meddelt ham, og hvad Udenrigsministerens Meddelelse i det hele gik ud paa. Jeg maa kræve oplyst, om den højtærede Konseilspræsident ikke er bleven advaret paa anden Maade end gennem denne Henvendelse fra Indenrigsministeren og Udenrigsministeren. Bl. a. maa den højtærede Konseilspræsident være bleven advaret gennem Privatbankens Generalforsamling og de Oplysninger om de 3 Millioners Gæld, som Alberti havde i denne Bank, som jo fremkom til hele Offentligheden. Jeg maa kræve oplyst, hvilke Forhandlinger der i det hele er ført i Finansministeriet i Anledning af Stiftelsen af Laanet paa 1½ Mill. Kr., og efter hvis Ordre den urigtige Meddelelse den 1. Juli 1908 er afgaaet til Nationalbanken. Jeg kræver alt dette oplyst, fordi det er min Pligt som sjællandsk Landborepræsident at kræve dette oplyst for i saa vidt Omfang, som det overhovedet er mig muligt, at dække de sjællandske Bønder imod at lide større Tab end højst nødvendigt ved Albertis Bedragerier.

Jeg skal nu kun gøre en enkelt Slutningsbemærkning overfor det ærede Medlem fra Thisted (N. Andersen). Det ærede Medlem talte om og antydede, at vi maaske kunde vente os et Ministerium af Folk udenfor Partiernes. Jeg vil advare imod, at man danner et saadant Ministerium, jeg er bange for, at et saadant Ministeriums Skæbne kun vil blive krank. Jeg vil meget tilraade, at man danner et Ministerium af Mænd indenfor de 2 Partier her i Salen, som udgøre Flertallet. Jeg mener ikke dermed netop, at Personerne alle maa udgaa derfra, men jeg mener, det maa være et Ministerium, som har sin politiske Berettigelse gennem den Tilslutning, det har her i Salen. Jeg tror, at et Ministerium af anden Beskaffenhed vilde neppe faa noget Held til at løse de Opgaver, som forestaa, især til at raade Bod paa den Skade, som vi her i Landet have lidt ved Alberti. Jeg er ogsaa overbevist om, at et saadant Ministerium kan dannes, naar der blot fra de Mænds Side, som, fordi de ere kompromitterede ved Alberti, ikke kunne komme ind i et saadant Ministerium, vises Loyalitet overfor de Personer, der indtræde i Ministeriet,